

§ 15.

Stal Nogen uden Afbrydelse udstaae flere Gange ved forskjellig Domme ikkendte Straffe af Forbedringshuusarbejde, blive disse med Hensyn til Straffetidens Forkortelse ved Straffens Udstaaelse i Enkeltstue at betragte som en Eenhed. Længere end $3\frac{1}{2}$ Aar maa dog Ingen hensesættes i Cellefængsel; den Deel af den samlede Straffetid, der overskrider 6 Aar, bliver saaledes, altid uden Forkortelse at udstaae ved Arbejde paa Fællesarbejdsstue.

§ 16.

Naar en Udklæning, der ikke de 3 sidste Aar har havt stadigt Ophold i den danske Stat, har gjort sig skyldig til Straffearbejde, bliver han tillige at dømmes til efter udstaaet Straffetid at bringes ud af Riget. Det Samme skal efter Omstændighederne, og navnlig efter Bestaaelsen af den begaaede Forbrydelse, kunne finde Sted, naar den Paagjældende findes at have gjort sig skyldig til Straf af Fængsel paa Vand og Brød, og han tidligere, i eller udenfor Kongeriget, er straffet for Forbrydelser.

Udklæninge, som efter at være ifølge Dom udstaaet af Riget uden Tilladelse igjen begive sig ind i Landet, straffes med Fængsel eller med Forbedringshuusarbejde, indtil 1 Aar, hvorefter de igjen blive at udvise af Riget.

Ved Udvisningen bliver den Paagjældende til Retsprotokollen at advare om Virkningerne af hans ulovlige Tilbagevenden.

§ 17.

Som Fængselsstraffe anvendes:

- 1) simpelt Fængsel;
- 2) Fængsel paa sædvanlig Fangeløst;
- 3) Fængsel paa Vand og Brød,
- 4) Statsfængsel.

Al Fængselsstraf udstaaes i offentligt Fængsel overensstemmende med Forskrifterne om Arrestvæsenet.

§ 18.

Simpelt Fængsel tilkjendes ikke i kortere Tid end 2 Dage og ikke i længere Tid end 2 Aar (jfr. dog § 63). Den Fængslede er i dette Tilfælde ikke indskrænket til sædvanlig Fangeløst.

§ 19.

Fængsel paa sædvanlig Fangeløst tilkjendes ikke under 2 Dage og ikke over 6 Maanedes. Den Fængslede er i dette Tilfælde indskrænket til den Kost, han overensstemmende med Forskrifterne om Arrestvæsenet erholder.

§ 20.

Fængsel paa Vand og Brød tilkjendes ikke under 1 Dag og ikke over 30 Dage. Den Fængslede maa ikke nyde Andet end Vand og Brød og dertil Salt. Brugten af Røgtobak tilstodes ikke.

§ 21.

Personer under 18 Aar maa ei hensesættes i Fængsel paa Vand og Brød, men straffes istedet derfor, forsaavidt de ere under 15 Aar, med simpelt Fængsel, ikke over 60 Dage, eller med Riis, og, forsaavidt de ere imellem 15 og 18 Aar, enten med Fængsel paa sædvanlig Fangeløst i dobbelt saa lang Tid eller med Nottinglag.

§ 22.

Er Nogen dømt til Fængsel paa Vand og Brød i 5 Dage eller kortere Tid, bør Straffen fuldbyrdes uden Afbrydelse, men hvor Straffetiden er 2 eller flere Gange 5 Dage, gives der 2 Dages Mellemfrist efter den femte og den tiende, 3 Dages Mellemfrist efter den femtende og den tyvende og 4 Dages Mellemfrist efter den femogtyvende Dag. Er Straffetiden 6 Dage, bør Straffen efter de 3 Dages Forløb afbrydes 1 Dag, men hvor den er 7, 8 eller 12 Dage, faaer den Skyldige, efter i 4 Dage at have udstaaet samme, den femte Dag fri. Disse Mellemfrister kunne dog efter den Domfældtes Onske, og naar Lægen finder, at hans Sundhed ikke derved udsættes for Fare, forkortes, eller, hvor Straffetiden ei er over 8 Dage, aldeles bortfalde.

I de Dage, hvori Straffen afbrydes, holdes den Paagjældende i Varetægtsfængsel, med mindre der haves Sikkerhed for hans Tilstedeværelse, da han i saa Fald sættes paa fri Fod.

§ 23.

Personer, der paa den Tid, Straffens Fuldbyrdelse begynder, ere over 60 Aar, skulle istedetfor i Fængsel paa Vand og Brød hensesættes